

ikke, at man, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde, med Rette kan betegne de Udgiftsnedsættelser, der er foreslaaet paa det foreliggende Budget, som uvæsentlige. Jeg tror, man maa erkende, at Ministeriet paa mange Maader har arbejdet for at fremskaffe Udgiftsnedsættelser, at det omhyggeligt har gennemgaaet mange Ting, og Beløbet vedrørende Udgiftsnedsættelser andrager da ogsaa i Forhold til Statsregnskabet ca. 40 Millioner, bortset fra de 10 Millioner ekstraordinære Militærnedsættelser. Den Nedsættelse, Finansloven udviser, er dog lidt vanskelig at læse paa dette Punkt, fordi Nedsættelsen af de militære Udgifter tilsvares af en Forhøjelse paa Indenrigsministeriets Budget. Man faar først det Indtryk, at Indenrigsministeriets Budget er svulmet stærkt op, men man maa selvfølgelig fradrage de 10 Millioner for at faa et klart Overblik over, hvor store Nedsættelserne i Virkeligheden er. Og de kan, som sagt, ikke betegnes som uvæsentlige. Jeg vil betragte det, der er naaet, som et foreløbigt Resultat af Ministeriets Bestræbelser. Selvfølgelig kunde man ønske, at endnu mere blev gennemført. Jeg er dog ikke i Tvivl om, at Ministeriet vil yde sin Medvirken til, at Programmet kan gennemføres fuldt ud.

Naar f. Eks det. ærede Medlem Hr. N. Neergaard opfordrede Ministeriet til at ændre den Lov, som hans eget Ministerium gennemførte angaaende Udenrigsministeriet, en Lov, der utvivlsomt var præget af det lyse Syn paa Landets finansielle Tilstand, der fandtes i det Aar, da Loven blev givet, kan jeg ikke tænke mig andet end, at det høje Ministerium vil følge Opfordringen, og jeg vil ogsaa indtrængende paa mine Meningsfællers Vegne opfordre Ministeriet dertil. Man skylder dog den nuværende Udenrigsminister at erkende, at han har bragt sit Budget godt ned, det er et af de Budgetter, der viser den største procentvise Nedsættelse. Hele det udenrigsministerielle Budget var Frugten af de Storhedsdrømme, som man var inde i i 1921, og som altsaa selv et saa nøgternt Medlem som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var blændet af. Udenrigsministeriet svulmede da op paa en Maade, der aldeles ikke passer for et Land i den økonomiske Forfatning, vi i Øjeblikket er inde i, og ej heller for et Land med den almindelige økonomiske Tilstand, som raader her. Jeg gaar derfor ud fra, at denne Opfordring vil blive fulgt.

Jeg tror ogsaa, at det bliver nødvendigt for Ministeriet at beskæftige sig med de Udgifter, som stammer fra det kongelige

Theaters Drift. Jeg kan godt tænke mig, at man, naar man kommer til at se paa disse i Løbet af det kommende Aar, vil sige: hvorledes kan det i Grunden forsvares at anvende disse store Beløb i en økonomisk Krisetid? Ofte er jo hvad der ikke bliver sagt, det, man lægger mest Mærke til, og i den Aabningstale, som Statsministeren holdt, blev der sagt, at Regeringen agter at forelægge Forslag til Ordning af Nationalmuseets Forhold. Ved en Udeladelse blev Nationalmuseet saaledes løst fra den Forbindelse med det kongelige Teater, som Undervisningsministeren paa et tidligere Tidspunkt havde knyttet, og jeg tror, det er særdeles klogt, at man har løst denne Forbindelse. Nationalmuseet fortjener at blive befriet for en Sten, der vilde holde Op-gaven fastbundet, saaledes at den ikke kunde gennemføres. Desuden foreligger der vedrørende Nationalmuseet Mulighed for denne Sags Løsning, uden at Staten bebyrdes med Udgifter just i Kriseaarene. Hvad det kongelige Teater angaar, gaar jeg ud fra, at Statsministerens Udtalelse betyder, at Forsøg af den ene eller den anden Art paa at tilvejebringe en Dobbeltscenebygning i Øjeblikket ikke vil komme til at foreligge, og en saadan Plan vilde jo heller ikke kunne forvente nogen Tilslutning. Spørgsmaalet om det kongelige Teaters hele Stilling er blevet farlig ved, at det i saa høj Grad er blevet ramt af den økonomiske Krisetilstand, og ved, at al den Modstand, der overhovedet er mod Staten som havende en saa væsentlig Andel i Teatret, kan komme til Udtryk paa et Tidspunkt, hvor Teatrets Økonomi bliver daarligere og daarligere. Hvilke Planer der nu kan komme frem i Samlingens Løb, ved jeg ikke, men jeg vilde meget ønske, at det maatte lykkes at finde en Ordning, hvorved man kunde bevare og øge de kulturelle Værdier, som findes i det kongelige Teaters hele Stilling, og dog tilvejebringe en væsentlig Besparelse paa de store Udgiftsbeløb, som nu tynger Budgettet.

Den højtærede Socialminister har med Hensyn til sit eget Budget sagt, at han har gennemgaaet det paa samme Maade, som de andre Budgetter er gennemgaaet, og det er jo naturligvis ogsaa rigtigt, men man vil dog se, at dette Ministerium er et af dem, der viser den mindste Besparelcesprocent sammenlignet med 1925—26, og det kan jo have sin særlige og velbegrundede Forklaring i Arbejdsløsheden netop i Aar, idet det er Forøgelsen af Arbejdsløshedsunderstøttelsesbeløbet, der gør, at Besparelsen er saa ringe. Den højtærede Minister har for længe siden nedsat et Udvalg til Simpli-